

ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Φῶς ἱλαρόν.* Ἦχος Β'. Δ. γ̣

Φ^ως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα α να τε Πα
τρος ς ρα νι ι ι ς α γι ς μα καρος Ι η σς ς Χρι ι
ι ι στε ελ θο ο ο ον τε ε πι την η λι ς δυ υ υ σιν ι δον
τε ες φως ε σπε ρι νον υ μνημεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και
Α α α γι ο ον Πνευμα Θε ο ον Α ξι ο ο ον Σε εν πα α σι και
ροις υ μνει ει ει σθαι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε ς
ς ζω η η η η η ην ο δι ι δς ς δι ο ο Ο ο
χο ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει

* Όπως τὸ ἔφαλε ὁ ἀείμνηστος, ἐξαιρετικὰ καλλιφωνος «Παπα-Μάριος» (Δαπέργολας) στὴ Μεταμόρφωση τῆς Πλάκας, στὴν ὁδὸ Κυδαθηναίων, ἐνίστε μὲ τὴ συνοδία ὀργάνου. Σ' αὐτὴν τὴν ἐκκλησίᾳ διετέλεσα ὀργανοκρούστης γιὰ περίπου τρία χρόνια.
(Στέφ. Π. Ἀποστόλου)